Ч. 248 (13.196). Львів, понеділок 7. листопада 1932. [illegible] Рік LIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 4·00 зол.
Чвертьрічно 12·00 „
Піврічно 24·00 „
Річно 48·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці і зондер. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Нові шкільні закони
в світлі практики.

Українське приватне шкільництво.

Воно на загал зберегло свій дотеперішній стан посідання. Отворено нові три відділи четвертої гуманістичної кляси (при семінарії „Р. Ш.“ в Самборі і Стрию та при гімназії СС. Василіянок у Львові), збережено майже у всіх гімназіях „Р. Ш.“ і в гімназії СС. Василіянок у Львові перші кляси та отворено у кількох народніх школах „Р. Ш.“ нові пяті кляси. За те у ділянці приватних семінарій є досить великі втрати. Останні два курси семінарії „Р. Ш.“ в Коломиї зліквідовано наслідком упадку фреквенції, що наступила подекуди і з приводу тенденції нових шк. законів. Вониж, ліквідуючи зовсім семінарії, ставлять на нових основах освіту майбутнього учительського персоналу й обезвартнюють теперішню. Семінарія „Р. Ш.“ у Львові не відчинила трьох курсів (I, II, III), а решта семінарій „Р. Ш.“ та семінарії СС. Василіянок теж не відчинила своїх перших курсів. Всеж можна сказати, що в сумі приватне шкільництво майже зберегло свій стан посідання.

Однак і тут є своє „але“. Воно відноситься теж до I. кляси. В державних гімназіях ту клясу звинено і це ми занотували як втрату. У приватних її затримано і ми повинні це занотувати як збереження стану посідання. Та тільки тут вийшла історія. Після проголошення, що приватним гімназіям вимково буде можна отворити I. клясу, а приватним семінаріям I. курс, прийшло вияснення, що ці кляси не могтимуть старатися за т. зв. право прилюдности. Мимо цього до I. кл. гімназій діти сяк-так повписувалися, до семінарій ні, бо вони перестали давати практичні користи. І після цього пішов спір за програму науки цієї I. кляси: шкільна влада зажадала її зрівнання (щодо програми) з V. клясою народніх шкіл. Були навіть спроби піддати цю I. гімназійну клясу надзорові повітових шк. інспекторів... Однак справа та ще не вирішена. На разі I. гімн. кляси придержуються програми V. кл. нар. школи, мають право ввести надпрограмово латину і підлягають, покищо, безпосередньому надзорові кураторії. На кожний випадок дарунок, зроблений приватному шкільництву під видом I. гімн. кляси оказався дуже не великої вартости. Трудно його вписувати в „прихід“, хоч і в „розхід“ не можна...

Зменшення фреквенції. — „Сліпа вулиця“.

Нові шкільні закони вводять реформу, яка скриває одну для нас велику небезпеку: зменшення, і можна сказати, стримання допливу селянських дітей до гімназії, а в слід за тим зменшення а навіть заник української інтелігенції. Вонаж відновлює і скріпляє свої ряди головно допливом зі селянського масиву. Мабуть загально відомо, що це може наступити наслідком того, що нова гімназія буде спиратися на народню школу II. ступня (теперішню 6-и клясову школу). Тимчасом сільські вселюдні школи на українській території є майже виключно найнижчого I. організаційного ступня і тому селянська дитина, щоби дістатися до гімназії чи якоїнебудь середньої школи майбутнього нового типу мусітиме поступити перед тим до народньої школи II. ступня або відповідно доучуватися дома. Через те між її освітою, добутою на селі, та вимогами, потрібними до поступлення до середньої школи, не буде тяглости, створиться двоступневий прорив. На шляху сільської дитини до дальшої, середньої освіти повстане „сліпа вулиця“. Міські діти тієї „сліпої вулиці“ не матимуть, бо вони відразу поступатимуть зі своєї народньої школи до середньої.

Цей закид „сліпої вулиці“ й упосліджения села в добуванні освіти дуже поважний. Його робили новим шк. законам усі, за вимком їхніх задекльрованих прихильників. Оборонці шкільної реформи подавали за аргумент проти „сліпої вулиці“ те, що родичі дитини, коли вже постановили її дати до середньої школи, пішлють її напевно ще й на два роки до школи II. ступня.

Ось тут поставимо собі питання, чи дотеперішня чотиромісячна практика оправдує наші побоювання щодо зменшення допливу до середніх шкіл наслідком „сліпої вулиці“?

Дезорієнтація серед родичів. — Упадок фреквенції в середніх школах.

На нашу думку: так, хоч, що правда, точних матеріялів на підтвердження тієї думки — нема.

Перш усього слід підкреслити, що шлях добування освіти опертий на привичці. Фраза „з четвертої народної — до гімназії“ вже була власністю найдальших закутин українського села. Таж ми мали на 23 гімназії усіх родів і типів на всій нашій території аж 22 осмиклясові! А тепер забракло або скоро забракне у всіх тої кляси, яка їх звязувала з народніми школами найнижчого ступня. Безперечно, що з цього приводу мусіла наступити дезорієнтація і замішання у всіх „клієнтів“ гімназій, а також і семінарій, т. зн. 31 українських середніх приватних і державних шкіл стало осередком занепокоєння напевно для бодай півтори тисячі українських родин!

Постараємося бодай у кількох прикладах приблизно означити число дітей, що в цьому шк. році стали жертвами нових шкільних законів і попали в „сліпу вулицю“ свого життевого шляху.

У Львові на перший рік у всіх трьох українських семінаріях („Р. Ш.“, СС. Василіянок, утраквістична) зголошувалося що-річно около 200 дівчат, Для прикладу: в одній державній семінарії зголосилося в році 1925-26 140 кандидаток, у 1928-29 — 111, у 1931-32 — 93. В цьому році ні одна з тих семінарій не отворила першого року. Ясно, що родичі, які ладилися післати туди своїх дітей, заскочені ліквідацією першого року, мусіли рішатися: або до якоїсь подібної школи, або залишити дитину дома. Клясою, що ще найкраще підходила для потерпівших кандидаток могла би бути IV. кл. гуманістичної гімназії. І таку отворили у Львові СС. Василіянки. До неї зголосилося 24 дівчині! Решта, т. зн. около 180, загубила свою утерту життеву стежку і більшість з них не пробувала мабуть навіть шукати іншої. Цю дезорієнтацію мусимо записати на рахунок прориву між вселюдною школою і семінарією, бо забракло звена між тими школами, що їх раніш звязувало. Скільки дівчат з тих 180 узагалі не поступило до ніякої школи — не знаємо. Лише напевно невеличка частина спромоглася на енергію шукати таки продовження своєї освіти в провінціональних і польських школах і знову лише частина тієї частини добилася свого. Останні, напевно більше ніж сотня, це мірило заломання зусиль, сподівань, калькуляцій, словом мірило розпилення цього соціяльного тертя, яке йшло з усіх боків громадянства і було довкола львівських семінарій зосереджене.

Ми приймили, що в наслідок ліквідації I. кл. тут пропало 15 кляс. Рахуючи по 40 учнів на клясу, матимемо, що 600 дітей не поступило до державних середніх шкіл. Вписи до обох держ. нар. шкіл виказують приріст на 97 дітей (Шашкевича у Львові 57, в Перемишлі 38), до IV. гум. гімн. СС. Василіянок 24 дітей, т. зн. 121 дітей маємо в евіденції. Що сталося з рештою т. зн. з 480 дітьми? Правдоподібно знову частина найшла пристановище в польських народніх школах, частина може в приватних українських, а решта з тих 480 сидить дома без науки. Ось-так, хоч трудно подати точне число, скільки молоді цього року не поступило взагалі до школи внаслідок замішання, спричиненого нагальним введенням шкільної реформи, а скільки опинилося не там, де пів року раніш задумувало, то проте напевно можна сказати, що те число було у порівнанні до минулих літ незвичайно велике. Не маючи змоги подати жертв „сліпої вулиці“, ми проте можемо твердити, що вона доти істнуватиме доки суспільність не привикне до нових доріг добування освіти і поки наслідки істнування „сліпої вулиці“ не будуть зменчені через творення відповідної сітки вищеступневих народніх шкіл.

Це останнє мусимо зробити під загрозою величезної соціяльної небезпеки: затрати своєї інтелігенції. Зменшення її допливу йде і так непомітно від ряду літ. Упадок фреквенції по державних гімназіях з українською м. н. є в останніх літах жахливий. Ось для прикладу дані з двох гімназій у Львові (де ще фреквенція зменшилася відносно не так дуже як у гімназіях на провінції) з останніх 6-и років, т. зн. за шк. роки 1927-28, і т. д. до 1932-33. Головне заведення: 755, 613, 531, 526, 428, 384 себто зменшення на 49.1 проц.! Філія: 548, 532, 502, 485, 448, 377 себто убуток молоді трохи понад 31 проц.! Додаймо до цього зачинення держ. гімназії з укр. м. н. в Тернополі і зменшення фреквенції у всіх приватних гімназіях „Р. Шк.“ (напр. Рогатин перед розвязанням мав 350, після реактивування 120 учнів). Вкінці додаймо причини зменшення, які принесуть нові шк. закони наслідком почвірної селекції (при переході з нар. школи I. ступня, до нар. шк. II. ст., звідти до чотиро-клясової гімн., звідти до ліцею, звідти на університет) та наслідком узагалі зменшення загально освітнього шкільництва, а марево незалежної від нас і некорисної для нас зміни соціяльної структури нації стане дуже виразне.

В. Кузьмович.

Закарпаття.

По „всенародному“ конгресі.

З ужгородського „Українського Слова“ (ч. 18) довідуємося, що зааранжований москвофілами в кількох селах страйк шкільних дітей проти українських шк. підручників провалився цілковито. Після вияснення людям на місцях, у чому річ, страйк, що охопив був зрештою дрібну скількість дітей, моментально припинився. Деякі з тих збаламучених сіл, що домагалися „руских“ підручників, тепер шлють протести проти вживання московських підручників у школах до мін-ства освіти. А москвофільські менери, що скликували до Мукачева для протесту проти народньої мови у школах голосний „всенароднїй конгрес“, тепер ведуть між собою самі війну, посварившись за впливи, почести й посади. Словом: невдача на цілій лінії!

Перші загальні збори українських письменників і журналістів.

Дня 23. жовтня ц. р. відбулися в Ужгороді перші загальні збори Т-ва українських письменників і журналістів. Присутніх було 15 членів, які рішили заложити таке товариство, щоби морально та матеріяльно допомагати своїм членам. Головою Т-ва вибрано Ірену Невицьку, до виділу увійшли: Ґренджа-Донський, Ол. Полянський, Довгаль і д-р В. Бірчак. Заступники

д-р М. Бращайко, Юл. Ревай. До контрольної комісії: А. Волошин, О. Бойчук і Мартинович. Заступники членів контр. ком.: Зореслав і А. Ворон.

Стан середнього шкільництва на Підкарпаттю.

Середні школи й учительські семинарії мають у нас цього року 104 кляси. Учнів 2512, учениць 1108, разом 3620. Гімназія в Береговї має 8 кляс українських із 165 учнями і 8 кл. мадярських із 490 учениками. Держ. гімназія в Хусті має 10 укр. кляс із 315 учнями і 4 чехословацькі кляси із 119 учн. Гімназія в Мукачеві має 13 українських кляс із 548 учнями і 8 чсл. кляс із 150 учн. Гімназія в Ужгороді має 14 укр. кляс із 522 учнями і 8 чсл. кляс із 375 учн. Приватна гебрейська гімназія в Мукачеві має 8 кляс із 275 учнями. Державна учит. семинарія в Мукачеві має 4 кляси із 150 учнями, ужгородська мужеська учительська семинарія має 164, жіноча 172 учн. Побічні чехословацькі кляси при учительській семинарії в Мукачеві 167 учн. У порівнанні з минулим роком є в ґімназіях 351 учнів більше, в учит. семинаріях 46 учнів більше. („Укр. Слово").

Свято десятьліття читальні „Просвіти" в Зарічу.

В неділю 23. жовтня відбулося в Зарічу коло Перечина прекрасне свято: десятьліття читальні Т-ва „Просвіта". При цій нагоді посвятили прапор. Приїхало багато гостей з Ужгороду і з дальших міст. Народу було багато. Виступив хор з Перечина, хор із Заріча, грали оркестри: перечинська і зарічанська. В 4. годині попол. було театральне представлення. Це прекрасне народнє свято дуже добре вдалося, до того і погода була красна, так, що це було одно з найкращих народніх свят. Велику заслугу має у веденні культурної роботи в Зарічу учитель п. Єнковський.

†
В перші роковини смерти
Д-РА ВОЛОДИМИРА ОХРИМОВИЧА
відбудеться в Успенській церкві в неділю дня 6. XI. в год. 12.30
ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ,
на яке всіх свояків і знайомих запрошує
Рідня.

„Ні зиск, ані слава".

(Заснування Союзу Українського Сокільства за кордоном.)

(Допис з Праги.)

Вірні провідній ідеї основоположників сокільського руху — д-ра Мирослава Тирша та Інджіха Фіґнера — „ні зиск, ані слава", — наші Соколи на чужині завершили довголітню вперту працю заснуванням Союзу українського Сокільства за кордоном. Поодинокі сокільські гнізда наших емігрантів у Чехословаччині (Прага, Подебради, Брно, Пардубіце, Ржевніце) в Арґентині (Буенос Айрес і Кордоба), в Югославії (Великий Бечкерек), та окремі Соколи, порозкидані скрізь на чужині, назверх заманіфестували організаційну суцільність і єдність свого руху, що внутрішньо був пляново зосереджений вже підчас зїзду при кінці 1931 року в Подебрадах. Сьогодні Союз вже істнує, як фактичний репрезентант **на чужині** всього українського сокільського руху, тим більше, що виразно продовжує традицію ще на початку цього століття раптово зроставшого нашого Сокола-Батька. На зовні такий стан річей вимагає особливої зручности з боку керманичів Союзу, бо напр. само можливе зясування в будучині взаємовідношення новозаснованого Союзу зі „Союзом Славянського Сокільства" (Сокільство чехословацьке, югославянське, польське та зпоміж росіян-емігрантів) вимогатиме від українських Соколів не тільки витримки, але й багацько хисту, тактовности та відваги до оборони правди. В такій площині справа Союзу українського Сокільства та його ідеольоґічно-організаційного впливу на підростаюче покоління має далекосягле й дуже відповідальне значіння. Зміцнення Союзу та поширення українського сокільського руху взагалі залежить в першу чергу від здійснення Управою Союзу відповідної до своєрідностей сучасного положення українського народу єдиної загальної провідної думки. Отже шлях дуже тяжкий та тернистий, шлях повний спокус і небезпек, але вдячний для виявлення творчого духа.

Установчий Зїзд Союзу відбувся 30. жовтня в домі Тирша в Празі. Хто хоче собі уявити праський „Дім Тирша", хай накреслить собі образ величезного вулія з людьми замість працьовитих бджіл. Усе в ньому доцільно розділене, а Тиршова засада „вічного руху" здійснюється там, як найкраще.

Перед полуднем відбулося урочисте засідання зїзду, а по обіді — ділові наради. Після святочного відкриття зїзду й привітання гостей та побратимів староста інж. В. Прохода докладно й ґрунтовно зясував завдання українського Сокільства за кордоном. Був це виклад науки Тирша на тлі сучасного українського життя, а саме по відношенні до одиниці, громади та нації. Закон життя наказує змагатись. У боротьбі перемогає той, що є активнішим, дужчим, свідомішим. Невпинний рух і стале творче невдоволення, яке спонукує до поступу, служать запорукою активности. Здорове й здатне тіло є передумовою душевного розвитку. Український сокільський рух може знов стати дуже важливим чинником на багатьох ділянках нашого національного розвитку. „Де сила прикладається, — там світ гнеться"...

Привіти з боку гостей започаткував побр. Ед. Таборски, староста чеського „Сокола" Прага-Нусле. Бажаючи успіхів, висловив він своє переконання про дальше поширення Союзу та вказав на потребу інформування чехословацької сокільської громади про стремління українського Сокільства. Наших Соколів звязують з побр. старостою Таборським глибші взаємини, бо-ж більшість з праських побратимів здобула сокільське вишколення власне під його досвідченим проводом. Промовець був нагороджений бурхливими оплесками всіх присутніх. Від „Всекозацької Станиці закінчивших високі школи в ЧСР." горяче привітав зїзд донець д-р М. Гребенніков, отаман Станиці, який м. ін. пригадав початки сокільського руху в Харкові на Україні. Цілий ряд дальших промовців маніфестував щирі симпатії до зросту сокільського руху поміж українцями на чужині. Незначна вже й на перший погляд участь нашого старшого громадянства на відкриттю зїзду була помічена всіми учасниками зїзду та живо обговорювалась. Переважала участь молодшого покоління: бадьорі обличча, стрункі сокільські постаті...

Велике зацікавлення присутніх викликала промова ген.-пор. М. Омеляновича-Павленка (б. команданта обох наших національних армій), який підійшов до сокільської справи зі становища військової оборони нації. Голова Цесуса д-р В. Орелецький підкреслив м. ін. важливе завдання українського сокільського руху, як руху соборницького. Після дальших устних привітань були відчитані письмі (від І. містостарости Чехословацької „Обце Сокольске" побр. Тругляржа, старости Тиршової сокільської округи (жупи) побр. В. Прагра та ін. чеських діячів сокільського руху, від трьох українських високих шкіл у ЧСР., сокільських і тіловправних організацій в Галичині, руханкового гуртка в Софії, відділів Українського всепрофесійного робітничого Союзу в ЧСР., Українського Бюра в Берліні й т. д.).

Святочне засідання закінчилось одноголосною ухвалою надіслати від зїзду привітання з виразом пошани й вдячности: президентові ЧСР. побр. д-рові Т. Г. Масарикові, проводові Чехословацької „Обце Сокольске" та заслуженому сокільському провідникові — нашому проф. Боберському в Канаді.

По обіді відвідав наради зїзду **проф. Олександер Кошиць**, наш славний дирігент б. „Республиканської Капелі", що перед роками полонила музичний світ Европи й обох Америк. Довго невгаваючі оплески вітали Кошиця та його промову. Дякуючи голові зїзду за запрошення та виявлене щире признання, проф. Кошиць про свій „хрестовий похід" з капелею (як казали тоді чужинці) зазначив м. ін. при-

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА" З 7. ЛИСТОПАДА 1932.

ПРОСПЕР МЕРІМЕ 3)

ВОВКУЛАКА.

Ми їли спершу мовчки; потім, випивши першу чарку Мадери, я спитав доктора, чи граф часто занепадає з тої причини, яка позбавила нас сьогодні його товариства.

— Так і ні, — відповів доктор — це залежить від його прогульок.

— Якто?

— Коли зїде, наприклад, дорогою до Росеня, то вертає з міґреною і в препоганому настрою.

— Я їздив тою дорогою без подібного випадку.

— Це тому, пане професоре, — відповів він сміючися — що ви не закохані.

Я зітхнув, згадавши панну Ґертруду Вебер.

— Отже це в Росеню — сказав я — мешкає наречена пана графа?

— Так в тій [illegible]ці. Наречена?.. Цього не можу знати. Звичайна кокетка! Зведе його з розуму, так як це сталося з його мамою.

— Справді, наскільки мені здається, пані графиня... хора?

— Божевільна, мій ласкавий пане, божевільна! А я ще більше божевільний, що приїхав сюди!

— Думаю, що ваша цінна опіка приверне їй здоровля.

Доктор потряс головою, вдивляючись з увагою в колір чарки бордо, яку тримав у руці.

— Так як осьтут мене бачите, пане професоре, був я хірурґом в ранзі майора, в полку у Калузі. В Севастополі ми зранку до ночі відрізували руки та ноги; не говорю вже про бомби, що злітали на нас як мухи на коня обідраного зі шкури. І хоч не було там чого їсти і не було де мешкати, але я не нудився так як тут, де я їм і пю якнайкраще, де мешкаю як князь, де платять мені як придворному лікареві... То значить — свобода, дорогий пане!.. Уявіть собі, що через цю чортицю я не маю ні одної хвилини для себе!

— Чи вона вже давно є під вашою опікою?

— Несповна два роки; але вже щонайменше двацять сім літ, як вона збожеволіла, ще перед народженням князя. Не говорив вам того ніхто ні в Росеню, ні в Ковні? Отже слухайте, бо це цікавий випадок, про який я хочу колись написати статтю до „Медичного Вістника" в Петербурзі. Вона збожеволіла зі страху...

— Зі страху? Як це можливе?

— Зі страху, який пережила. Вона походить з роду Кейстутів... О! в цім домі не роблять мезаліансів. Ми, ми виводимося від Ґедиміна... Отже, пане професоре, в три або два дні по своїм весіллю, яке відбулося в цім самім замку, де ми обідаємо (на ваше здоровля!),... князь, батько цього вибрався на польовання. Наші литовські дами це, як знаєте, амазонки. Княгиня їде теж на польовання... Вона лишається трохи заду, чи виходить перед мисливців... не знаю вже докладно... досить, що нараз прилітає до графа щодуху верхом, малий козачок графині, хлопець дванацяти або чотирнацяти літ.

— Пане — каже — медвідь пірвав паню!

— Де? — питає граф.

— Там — каже малий.

Всі мисливі біжать на вказане місце; з графині ні сліду! З одного боку лежить удушений її кінь, з другого її кожух подертий на шматки. Шукають, перешукують ліс у всіх напрямках. Вкінці один мисливець кричить: „Медвідь!" Дійсно медвідь переходив через узлісся і все ще тягнув зі собою графиню, без сумніву, щоби пожерти її вигідно в гущавині, бо ці звірята люблять поскоромитися лакомим кусочком. Люблять також, як черці, обідати в спокою. Граф, оженившися тому два дні, був дуже лицарський і хотів кинутися на медведя з мисливським ножем у руці; але, мій пане, литовський медвідь не дасться пробити ножем як олень. На щастя підручний стрілець графа, пропоїца останнього сорту, пяний того дня так, що не потрафив би розріжнити крілика від серни, стріляє зі свого кріса більше як на сто кроків, не турбуючися зовсім, чи куля влучить у медведя, чи в жінку...

— І вбив медведя?

(Продовження буде.)

—о—

…зьно таке: „Я зробив те, що зумів і вважав те своїм обовязком. Булоб добре, колиб кожний з нас, українців, зробив усе, що вміє, для добра нашого народу“.. Бурею оплесків відповіли присутні на ці слова.

Після ухвалення статуту, програмових і біжучих справ одноголосно вибрали Управу з п. бр. інж. В. Проходою на чолі. Під його — відчас IX. Всесокільського здвигу — досвідченим проводом Союз може в своїй корисній праці досягнути видатних успіхів, особливо, коли українська журналістика зацікавиться розвиттком українського сокільського руху. Потреба тіського звязку сокільської праці з нашою пресою була рішучо підкреслена й на зїзді.

Та й варто памятати, що український сокільський рух на чужині заснуванням Союзу свого завдання не покінчив, але тільки зробив… початок. А цей добрий почин слід всебічно підтримати.

Д-р Микола Масюкевич.

У 20-ліття смерти Лисенка.

20 років тому, 6. листопада 1912, серед холодного, ясного дня, на просторому київському цвинтарі — Байкова Гора, заповненому тисячами ріжноманітного люду, перед незасипаною могилою пролунав трагічний зойк нашого поета Івана Стещенка: „Плач, Україно, Вже нема між живими твого Співця — Миколи Лисенка“.

Щиро плакала тоді Україна! І потім нераз з пошаною і вдячністю згадувала ґеніяльного інтерпретатора української пісні, якій заповідало, що вона „ніколи не вмре, не загине“. Плакала Україна, алеж ще не оплакала достойно свого Великого Бояна.

Минуло 20 літ. За цей короткий, як для історії народу, час Україна перейшла великий шлях свого відродження, котрий, хоч і не без невдач, але безсумнівно кінець-кінців приведе до перемоги. Тоді український нарід, якого розбудило до нового життя вогненне слово Шевченка, проспіване М. Лисенком, з вдячністю, повним голосом і з повних грудей пошанує своїх новітніх будителів — Т. Шевченка та М. Лисенка, імена яких так нерозривно повязані. Тоді, в тім недалекім уже майбутнім належно оцінимо працю й заслуги нашого славного музика-громадянина. А нині, в сумних умовинах нашого життя, повинні ми згадати щирим словом і глибоким признанням невтомного народнього працьовника й ґеніяльного музику — М. Лисенка, що як правдивий соловейко співав свої солодкі пісні ще до схід-сонця. Повинні згадати у всіх місцях земної кулі, де лиш бються свідомі українські серця, що в цьому скрутному і важкому часі, коли сонце наше затьмарилося, потребують бадьорости, гарту й завзяття.

К.

В справі молитви у школах.

„Нова Зоря“ в ч. 84 (582) з 3. листопада ц. р. принесла на першому місці таке повідомлення Епископського Ординаріяту у Станиславові:

Станиславівський Епископський Ординаріят вповістив таке письмо: Ч. 8101/IV. До Всч. Урядів Парохіяльних і Всч. ОО. Катехитів Станиславівської Епархії. В справі молитви шкільних дітей обряду греко-католицького. Кураторія Шкільної Округи у Львові видала недавно розпорядок у справі відмовлювання молитов перед і по науці. Епископський Ординаріят на підставі автентичних інформацій, засягнених у Шкільній Кураторії, повідомляє отсим Всч. Духовенство, що згадана молитва не обовязує шкільну дітвору греко-католицького обряду. Діти шкільні обряду греко-католицького мають відмовляти перед і по шкільній науці 1 раз „Отче наш“ і „Богородице Діво“. Де учитель у школі силував би шкільних дітей греко-католицького обряду відмовляти молитви, зарядженї Кураторією, місцевий священик обовязаний про це повідомити Епископський Ординаріят.

Від Епископського Ординаріяту. Станиславів, 20. жовтня 1932. р.

† *Григорій*, Епископ.

Дипльоматична гра Японії.

„Журналь де Женев“ помістив недавно передовицю на тему японської політики у Манджурії. Зміст цієї статті такий: Японії вдалось хитрою дипльоматією поширити в Европі погляд будім-то вона у війні з Китаєм виступає проти можливостей комунізму, що є втілений у Китаю. Усе це неправда. Китайський уряд не має ніяких большевицьких симпатій ані навіть свого представника у Москві, де саме сидить японський амбасадор. Неправдою є теж, що радянський вплив простягається на Нанкін, бо від літ дипльоматичні китайсько-радянські зносини зірвані. Японський наступ на Китай не тільки не ослаблює там більшовизму, а навпаки його збільшує.

Зате є всі дані вірити, що між радянським урядом і японським підписана іще у 1925 р. тайна умова про взаємні концесії коштом Китаю. Уряд СРСР має дістати від Японії довгоречинцеву позичку, за що дає їй великі копальняні концесії на своїй території. За цим ідуть переговори про пакт неаґресії між СРСР, Японією і Манджурією. Тому, що північна Манджурія є в руках китайських добровольців, які загрожують життю тамошніх японців, японці хотять евакуувати своїх земляків, а це можливе тільки через територію, що належить до СРСР. З другого боку японці роблять великі замовлення на бензину у Москві, щоби стати незалежними від американців.

У грудні цього року мають — як повідомляє японська аґенція — початись японсько-радянські переговори у Токіо щодо спільної умови; Японія має дістати концесії лісові, залізничі, риболовні, зате СРСР машини і ріжний матеріял, потрібний для закінчення пятилітки. Представник Японії в дорозі до Женеви вступить тепер до Москви, де матиме розмови з Літвіновим про визнання радянським урядом держави Манджукуо, спільної політики на Далекім Сході для збереження мира і „про можливість представництва радянського уряду у Лізі Націй підчас дискусії над справозданням Літтона“.

Відгомін ліських подій.

Знову 12 селян перед судом у Сяноці.

Перед одиничним суддею окружного суду в Сяноці Зиґфридом Ґелісом відбулася у днях 27. і 28. жовтня ц. р. знову *розправа проти 12-ьох селян з Угерець, ліського повіту*. Цей процес — це епільог відомих ліських подій, які знайшли вже відгомін перед наглим судом у Сяноці і в низці дальших процесів, які вже відбулися перед трибуналом у Сяноці і які ще відбудуться в найближчих тижнях.

Підсудних обвинувачував прокуратор Ціпкевич, боронив адв. д-р Василь Блавацький.

АКТ ОБВИНУВАЧЕННЯ.

Акт обвинувачення каже, що підсудні: 1) *Іван Василів*, 2) *Йосиф Улян*, 3) *Орест Устіяновський*, 4) *Іван Василів*, 5) *Адам Устіяновський*, 6) *Йосиф Андрусів*, 7) *Михайло Маковяк*, 8) *Михайло Антиша*, 9) *Станислав Василів*, 10) *Петро Маковяк*, 11) *Йосиф Конечко*, 12) *Зенон Хромий побили в дні 2. липня ц. р. у селі Бібрці, ліського повіту, поліцая Бронислава Ґроня і тому допустилися злочину по думці статті 133 § 1. к. з.*

Підсудні зайшли до Бібрки випадково, завернувши з дороги до Лобізви, куди йшли з допомогою на заклик селян, які погрожували, що на випадок відмови спалять село Угерці. Довідавшися від утікаючого з кіньми селянина з Бібрки, що поліція забирає вози з кіньми, підсудні зайшли до Бібрки. Тут зустрінули поліцая Бронислава Ґроня, який з товаришами перевівши трус за зброєю, вибрався в село за фірами, щоб відїхати з товаришами із села. На вид юрби Ґронь, відстрілюючись, завернув до своїх товаришів, але підсудні загородили йому дорогу й окруживши розстрільною, обезвладнили ударом каменя в голову, а опісля побили палицями. Кріс Ґроневі відібрав підсудний Станислав Василів.

Далі акт обвинувачення закидає підсудним І. Кабаєві, Й. Улянові, М. Маковякові і П. Маковякові, що вони поширювали в Угерцях від 29. червня до 2. липня ц. р. неправдиві вістки, начеб то в Лобізві поставлено мармуровий хрест на знак заведення панщини і що селяни не матимуть ніяких прав до своїх дітей, які від 14-го року мають слухати лише дідичів. Крім того підсудні М. і П. Маковяки мали поширювати вістки що селяни бються в Телесниці, де також поставлено мармуровий хрест на знак заведення панщини. Тому прокуратор потягнув цих 4-ох підсудних ще за злочин зі статті 170 к. з.

Зновуж підсудних І. Кабая, Й. Уляна, І. Василіва, М. Маковяка, С. Василіва, П. Маковяка З. Хромого і М. Антиша потягнув прокуратор за злочин зі статті 251 к. з. за те, що ці підсудні силою втягнали селян до юрби на допомогу Лобозві і Бібрці. Далі підсудному П. Улянові акт обвинувачення закинув, що він у дні 2. липня ц. р наликував селян у селі Орельці, ліського повіту до нападу на станицю поліції у Вільшаниці і до розброєння поліції, дальше до нападу на двір в Угерцях та до вбивства Станислава Бивівського, начальника громади в Угерцях. Вкінці прокуратор закинув, що підсудний Й. Андрусів забрав у дні 28. червня ц. р. 8 булок С. Тратнерові вартости 1.60 зол.

Підсудні заперечили всі свою вину. Заявили, що селянство було під масовою психозою, і тому вірили всім вісткам про заведення панщини. Тому також вибралися до Лобізви.

ЗІЗНАННЯ СВІДКІВ.

Переслухано 22-ох свідків і відчитано зізнання 13-ьох свідків. Свідки переважно підтвердили свої зізнаннями оборону підсудних. Самий св. *Бронислав Ґронь* заявив, що не пізнає ані одного підсудного, який його бив. Зновуж св. *Осип Наношко* зізнав під присягою, що не знає, хто побив Ґроня. На запит судді, чому у слідстві обтяжив підсудних, що вони побили Ґроня, свідок каже, що *в Угерцях побили його поліцїянти в пяти* і тому зі страху перед побоями обтяжив підсудних.

Прокуратор піддержав акт обвинувачення в цілій основі. Оборонець д-р В. Блавацький збивав тези акту обвинувачення, кажучи, що підсудні не відповідають за свою вину, бо були під впливом масової психози. Підсудні майже всі неписьменні і легко повірили вісткам про заведення панщини. Тому просив, аби підсудних увільнено від вини і кари, або приноровлено до них надзвичайне злагіднення кари, чи з уваги на амнестійний закон, евентуально кару завішено.

ПРИСУД.

Всіх підсудних засуджено на кару від 1½ року до 3 років, з того трьом засудженим завішено кару на три роки. Тому оборонець зголосив відклик.

•

В дні 9. листопада ц. р. починається перед трибуналом у Сяноці чергова розправа проти 12-ьох селян з Бібрки.

СОЙМ ВІДЛОЖЕНИЙ НА 30 ДНІВ.

До соймового будинку прибув 4. ц. м. шеф справного бюра президії ради міністрів Пачоський і вручив маршалкам сойму та сенату письмо премієра Пристора з розпорядком президента Мосціцького про відложення сесії законодатних установ на 30 днів.

КАБІНЕТНА КРІЗІ В ЮГОСЛАВІЇ.

БІЛГОРОД, 5. XI. ПАТ. Місію утворення нового кабінету одержав д-р Срекіч, який буде старатися створити уряд на основах парляментарних. Через те з кабінету уступить кількох міністрів, що не є ані послами ані сенаторами. Міністерство закорд. справ має обняти Єфтіч. Якщо місія створення нового кабінету д-рові Срекічові не вдасться, тоді цього завдання підійметься голова парляментарної фракції урядової партії Узунович.

ЩЕЗЛИ ДЖЕРЕЛА ВОДИ.

АТЕНИ, 5. XI. ПАТ. На халькедонському острові щезли всі джерела води. Є це наслідок недавного землетрусу. Населення звернулося до влади, щоби постаралася за воду до пиття.

Економічний огляд.

ПОЛЬСЬКА ХРОНІКА.

Хліборобська манїфестація.

Польські хліборобські організації готовляться до влаштування „Рільничого Тижня“ в днях від 6.—13. листопада ц. р. У тому часі на тереӣ цих організацій обговорюватимуть цілу низку справ, звязаних із сучасними болями хлібороба і з необхідністю приноровлення господарського життя Польщі до відносин на селі. Останнього дня, себто 13. ц. м., зїдуться поіменно запрошені делегати до Варшави, аби ухвалити головні резолюції. Порядок центрального зїзду вже устійнений: зібрання 4 регіональних підкомісій, засідання окремих регіональних комісій, наради головної комісії і пленарне засідання.

Польща й англійська торговельна політика після Оттави.

Постанови імперіяльної всебритійської конференції, яких реалізація вже починається, змушують Англію подбати за новий зміст торговельних договорів з ріжними державами. Акція в цьому напрямі вже почалась і разом з цим зарисувались тут і там поважні комплікації в новому укладі річей. Ці комплікації грізніші очевидно для англійських контрагентів, для Радянщини, Польщі й інших держав, що будьто в Анґлії находили корисні ринки збуту, будьто в інший спосіб користали з ходів передоттавської торговельної політики Анґлії. Справа виповідження торговельної умови з СРСР була вже обговорена на сторінках „Діла“. Сьогодні хочемо згадати про небезпеки, які грозять Польщі з нової орієнтації Льондону. Небезпеки ці справді великі, бо Польща стоїть не тільки перед утратою англійського ринку, але також усіх трьох скандинавських держав, куди за ціну привілеїв хоче пройти англійський конкурент і засісти там ще міцніше, ніж досі. Що-правда — польський вивіз на згадані ринки майже в цілости дампінговий, але зате необхідний. Вистане згадати, що самих харчевих продуктів вивезла Польща до Анґлії в 1931 р. на 188 міл. зол. (бекони — 125 міл., яйця — 26, масло 4,5, цукор і т. і.), а про значіння вивозу вугілля на північні ринки говорять уже ті кольосальні жертви, що їх Польща несе, аби тільки втриматись там проти англійської конкуренції. Компензаційний момент (англійське вугілля в заміну за харчеві артикули, дерево і т. і.), який виразно акцентує Льондон у переговорах зі Скандинавією, ба навіть намір створити „економічний бльок“ скандинавських і балтійських держав під проводом В. Британії — це поважна атака на господарський „стан посідання“ Польщі, якого наслідки трудно передбачити. Вже валютові пертурбації в Анґлії (разом з тим і в Скандинавії) спричинили чимало фінансових втрат польським експортерам (вересень 1931 і жовтень 1932!), одначе, не зважаючи на втрати, торговельна експанзія не меншала. Та тим разом сунуть ще чорніші хмари.

СВІТОВА ХРОНІКА.

Найновіші підсумки цьогорічних жнив і збіжеві ціни.

Варшавський Гол. Статистичний Уряд опублікував найновіші дані про жнива в Польщі, що їх він здобув на основі реляцій 4744 кореспондентів. Виходить, що в порівнянні до попереднього року зібрано менше пшениці (на 32.8 проц.) і картопель (на 1.4 проц.), натомісць більше жита (12.4 проц.), ячменю (4.2) і вівса (3.1). Та не тільки в Польщі, але також в інших краях збір жита, ячменю і вівса цього року більший, ніж у попередньому. Щодо пшениці, то появились дві смуги в Европі. На заході, у Франції, Еспанії, Італії і Німеччині, пшениця зародила дуже обильно. Натомісць слабший урожай на Мадярщині, в Болгарії, Румунії, Югославії, ну і в Польщі. Загалом европейський збір пшениці (з виїмком СРСР) більший від минулорічного на 7 міліонів квінталів. Добрі результати цьогорічних жнив — ще й до того у краях, що нормально наставлені на збіжевий імпорт — не дозволять на підвишку цін. Навпаки — фахові кола ворожать навіть ще більшу тісноту на збіжевому ринку. Вже тепер як в Европі, так і в Америці замітна знижкова тенденція. В Канаді пшениця тримається завдяки інтервенції уряду. В Злуч. Державах П. А. ціни падуть і тільки вигляди на поважну трансакцію з Китаєм (на близько 8 міл. дол.) стримують ще катастрофальну бессу.

Ощадність в Англії.

„На британських островах сума вкладок ощадностей у трьох великих інституціях, а саме: у Британійському і Шкоцькому Щадничому Комітеті, в Почт. Касі Ощадности і в звичайних щадничих касах є дуже велика, бо більше як 1,100 міл. фунтів стерлінгів. Поза тими організаціями, що підлягають державній контролі, має Англія чимало знаменито зорганізованих інституцій, які поширюють ідею щадження і яких капітали значно побільшують вище згадану суму“. Таке з гордістю заявив Мекдональд, запрошений Міжн. Інститутом Ощадности до висказання своєї опінії з нагоди „Дня Ощадности“. Він сказав дальше: Щадження — коли воно означає розумне обмежування зайвих видатків, а не потрібних і доцільних — збільшує силу народу і зміцнює характер громадян.

Французькі парадокси.

Здавалось довгий час, що Франція залишиться „островом блаженних“, що кріза, яка давить увесь світ, пощадить цього повоєнного богача і банкира численних народів. Та як не дивно, — бо запаси золотого металю, що його зібрала Франція, є справді кольосальні, досягають сотню міліярдів золотих франків, — Франція не тільки попала також у крутіж крізи, але переживає її ще гостріше, ніж бідніші від неї країни. За три квартали ц. р. французький експорт зменшився на 38 відс. (висказуючи це в грошах на близько 23,5 міліярда франків), а імпорт на 34 відс. Упадок торговельних оборотів приніс із собою частинну руїну промислу, все більше підтинає добробут французьких громадян, ширить нужду, безробіття. Париський уряд бється з думками, що зробити з буджетовим дефіцитом. Защадити вже нічого не дається (заповідь редукції збройних сил Франції з 20 на 12 дивізій — це ще тільки проєкти), резерви касові вичерпані, податкова шруба прикручена ще в добрих часах 1926 р. так міцно, що тепер, у часі крізи, хіба відкручуватиб треба. І Франція, немов цей легендарний скупар, сидить на золоті і бідує. Політичні суперечности і тривога за своє провідне місце не позволяє Франції щиро взятись до справи санації свого і світового господарства.

Підготовка світової конференції.

В Женеві підготовляють знавці льондонську конференцію, яка вперше буде справді світова, бо появляться на ній також делегати цих держав, які не є репрезентовані в Лізі Націй. Широка програма, куди входять такі питання, як: міжнародня торговельна політика, необхідність усунення перешкод у товаровій виміні (інакше: скінчення з горячкою самовистарчальности), ціни сирівців, валютові трудноші і золотий стандард, справа нових кредитів і інші, а передовсім проблема воєнних міжнародних довгів — це справді неабияка програма. Власне найтруднішою мабуть буде розвязка проблеми воєнних довгів, хоча на цю справу вплине вислід американських виборів, які находяться саме в передостанній фазі. Світ чогось більше ожидає від перемоги демократичного Рузвельта, ніж від Гувера, хоча Рузвельт теж не здеклярувався досі як беззастережний прихильник ануляції европейських довгів. Започаткована знову в Оттаві нова торговельна політика Англії не дозволяє також на великий оптимізм дотично міжнародніх торговельних взаємин та валютової стійности. Англійський фінансовий спец відійшов з кінцем мин. місяця з підготовчої комісії і на оправдання себе сказав між іншим таке: „Тому, що нема надій на зміну торговельної світової політики, думаю, що світова господарська конференція не принесе вдоволяючого результату у валютових справах.“ Він як фінансовий знавець, уважав за краще в пору відійти. Чи справді світовий корабель безнадійно потопає, що щурі втікають?

В. Н-вич.

Страйкова революта в Берліні.

Гострі розпорядки дирекції берлінського комунікаційного товариства і змобілізована поліція не довели, як спершу думали, до ліквідації комунікаційного страйку в Берліні. Не вдалося урухомити ніодної трамваевої ні автобусової лінії. Не пущено в рух підземної залізниці. Страйкарі обставили всі ремізи і двірці, не позволяючи на ніякий рух. Перші трамваєві вози мусіли мерщій завернути, бо страйкарі *збомбардували їх камінням* і вибили всі шиби. В ріжних сторонах міста прийшло до поважних сутичок з поліцією, причому *впали жертви в убитих і ранених*. З десятьох висланих автобусів девять вернуло сильно знищених. Поліція відганяє страйкуючих *револьверовими стрілами*, на які демонстранти відповідають градом каміння. Поперек одної трамвавої лінії страйкарі уставили *барикади з перевернених возів*, що припинило зовсім вуличний рух. В *ночі* на *суботу* поліція *арештувала цілий страйковий комітет*, зложений із 52 членів, майже самих комуністів. До ночі *були 4 особи вбиті і 20 ранених*.

Страйкова революта напередодні виборів до райхстагу сильно затривожила урядові кола. Віцекомісар Прусії Брахт відбув конференцію з канцлером Папеном, після чого президія поліції наказала *мобілізацію цілого поліційного корпусу до боротьби з страйкарями*. Поліція управнена вжити пальної зброї для охорони робітників, що зголошуються до праці. Пізним вечором відбулися збори службовців міської ґазівні, на яких більшістю трьох четвертин відкинено предложений їм проєкт редукції платень.

Дайте моральну і матеріяльну поміч інвалідам УГА, котрі впали жертвою найвищого громадянського обовязку!

СВЯТА 1. ЛИСТОПАДА.

СТАНИСЛАВІВ.

Як що-року, відсвяткував Станиславів памятні листопадові роковини торжественною Службою Божою, що її відправив у виповненій по береги катедральній церкві о. кан. Лободич. Богослуження закінчено гимном-молитвою „Боже Великий“. Святочні сходини відбули 1. ц. м. крім Студ. Секції також Кружок ім. Уляни Кравченко і читальня „Просвіти“ на передмісті Бельведері.

ПРАГА.

В дні 1. ц. м. українські пластуни відсвяткували листопадові роковини вранці спільними зборами праських курінів. На цих зборах бр. Чорний Вуж сказав промову про значіння першого листопала для молоді. На пропозицію бр. Нитки ухвалено замість вечері того дня скласти жертву на політичних вязнів. Після зборів усі гуртом пішли на Ольшанський цвинтар у Празі. В тому дні у чехів були поминки. Майже вся Прага була на цвинтарі з квітками. Українські пластуни відвідали могили українських діячів, вояків і молоді, що померли на чужині, і поклали на кожну могилу білі квіти, перевязані жовтоблакитною стрічкою. При цьому на цвинтарі було присутніх і кількох членів праської організації „Пластприяту“. Цей виступ Пласту зробив на громадянство гарне враження. Також присутні на цвинтарі чужинці звернули на це увагу.

Увечері відбулися у двох місцях збори ріжних організацій з промовами і відчитами на тему дня.

ҐАНДІ ЗАПОВІВ ГОЛОДІВКУ.

БОМБАЙ, 5. XI. ПАТ. Ґанді заявив, що знову почне голодівку, коли гіндуські касти не будуть строго придержуватися пакту, заключеного в Пуні.

Розбройна конференція.

В Женеві зібралася президія міжнародньої розбройної конференції під проводом Гендерсона, щоби вислухати реферату французького міністра війни Бонкура про французький плян розброєння. Німеччина не вислала на конференцію свого делегата. Французький плян опирається на ґарантії безпеки і передбачує: 1) загальну ґарантію при участи Зл. Держав на основі пакту Бріяна-Кельоґа по думці інтерпретації Стімсона і 2) військовий пакт европейських держав, які частину своїх зредукованих зброєнь мали би віддати в розпорядження Союзу Народів на спільну збройну силу та обчислення збройних сил кожної держави на основі проєкту Гувера. Щоб довести до ослаблення офензивної сили та зміцнення дефензивної сили, треба наперед завести однакову військову форму в Европі, приймаючи міліційну основу. Дальше домагається французький плян оміжнародовлення цивільного летунства, заборони воздушної війни та віддання деяких родів тяжкої зброї в розпорядження Союзу Народів. Потрібна теж строга міжнародня контроля. Франція схильна обнизити свої збройні сили, але під умовою, що всі держави приймуть міліційну систему та що ця система буде пристосована до числа населення, так, щоби, держава з більшим числом населення не представляла небезпеки для держави з меншим населенням.

На основі повідомлення англійської преси розбройний проєкт англійського уряду домагається: 1) знесення або значного обмеження тяжких літаків до бомбардування і боєвих апаратів; 2) поставлення цивільного летунства під міжнародню контролю і 3) визначення для кожної держави континґенту для приватних літаків.

Німецька молодь готова.

БЕРЛІН, 5. XI ПАТ. На зборах „Остмаркферайн-у“ в Берліні міністр внутр. справ Ґайль виголосив промову, в якій вказав з гордістю на готовість німецької молоді вдержати німецький стан посідання на сході. Особливо підкреслив міністр збройну волю корпораційної молоді.

Чи ви з нагоди листопада-місяця українських інвалідів зложили свою жертву на допомогу українським інвалідам?

В Еспанії палять церкви.

Із Мадриду повідомляють, що в останньому тижні були нові випадки підпалювання церков і монастирів. Стверджено, що це діло ватаги паліїв, що мандрує з міста до міста. Обчисляють, що в останніх місяцях згоріли в Еспанії 54 церкви і монастирі, а 77 впало жертвою грабунків. Перед кількома днями згоріла до основ церква св. Себастіяна в Мадриді, а підпалено теж церкву в Кетії

ВАГА ОЩАДНОСТИ У ЩОДЕННОМУ ЖИТТІ.

Місяць листопад — це місяць ощадности. В цьому місяці ведеться пропаганда ощадности, яку в першу чергу використовують більші фінансові установи, як банки, кредитові товариства ін.

Одначе, аби ощадностева акція була доцільна, треба її починати від роблення ощадностей у дрібних видатках чисто господарського характеру. Бо ощадність не полягає на цьому, коли хтось відкладає частину із своїх капіталів чи то складає їх на книжечку, але ощадний є той, хто постійно щадить на видатках та приучує себе і дає приклад іншим, аби із сотиків робити капітали.

Головною засадою ощадности є не робити видатків тоді, коли вони є зайві. Нпр. не брати таксівки, коли маємо час заїхати трамваєм. Не тратити часу на спроваджування і переношення вугілля у цих випадках, коли можна вжити багато кориснішо газу.

Коли ми вже торкнулися ґазу, то слід зазначити, що вживання його — це один, хто але чи не найкращий спосіб, як щадити в домашнім господарстві. Поминувши вже те, що при ґазі ощаджуємо на самім продукті опалу, але ощаджуємо також на часі, бо вживаючи ґазу, робимо все вигідно, скоро й добре.

Тому при ощадностевій акції слід звернути на це увагу особливо нашим господиням та піднести вагу, значіння і користь, яку нам приносить уживання газу як опалового засобу.

—o—

ЗМОВА В ТОКІО

ТОКІО, 5. XI. ПАТ. Арештували тут більшу скількість людей, яких підозрівають, що брали участь у змові задля знищення електрівні, щоби місто затопити в пітьмі та повбивати чимало вищих службовців підчас метушні, що счинилася наслідком пітьми. Між арештованими є 6 членів т-ва „Незалежної Молоді". Поліція каже, що унешкідливила цілу змову.

ТОКІО, 5. XI. У звязку з вістками про змову поліція перевела ревізію в хаті сина старенького консервативного провідника Міцуру Тоями та в осідку багато патріотичних організацій, що їх головою був Тояма. Арештували багато осіб. Тояма втішався великим пошанівком серед японських консерватистів. Томуто поліція досі толерувала його діяльність.

—o—

ДОГАНА ДЛЯ ІРЛЯНДСЬКОГО СОЙМУ.

ДЕБЛІН, 5. XI. ПАТ. Провідник опозиції Косґрейв поставив на пленарному засіданні сойму таке внесення: Сойм висловлює урядові догану за його безуспішні невдачі в досягненні успішного порозуміння з британським урядом і осуджує його політику, що тяжко навіщує хліборобство та вивозову торговлю країни і спричинює поважні втрати для всієї суспільности й загальний зріст безробіття.

У звязку з цим внесенням сойм готовиться до ген. дебати над політикою Де Валери.

НАЦІОНАЛІЗІЦІЯ КОПАЛЕНЬ У МЕХІКУ.

МЕХІКО, 5. XI. Появився тут розпорядок президента про націоналізацію копалень золота, міді, ртуті, алюмінію, фосфату, азотанів, вугля, платини, заліза та бізмуту. Райтерів кореспондент довідується що копальняних концесія дають чужинцям, покищо не уневажнять.

—o—

НАПАД НА СТАЦІЮ.

ТОКІО, 5. XI. На вузлову стацію манджурської залізниці Су-Тін-Каль напало вчора опівночі 60 бандитів і спалили цілий двірець. У бійці, яка вивязалася, згинули начальник стації та три залізничні службовці, а 3 особи згоріли. Товаровий потяг, що їхав тоді до Дайрену, переїхав швидко крізь стацію і тим робом урятувався перед нападом бандитів.

—o—

По широкому світі.

— „Дейлі Телеграф" обговорюючи вигляди вибору президента Зл. Держав висловлює погляд, що вибір Рузвельта запевнений.

— У летунському ганґарі у Венеції вибухла пожежа, що знищила 50 літаків.

—o—

СТРІЧА КНЯЖНИХ.

РИМ, 5. XI. ПАТ. Кн. Ірина грецька відїхала до Фльоренції, щоби стрінутися з кн. Оленою румунською.

НОВИНКИ

— **Українська робітня жіночих суконь Осипи Залізної**, Львів, ул. Романовича 9, м. 1. 4—5

— **Рідношкільне свято на Личакові.** Кружок „Р. Ш." ім. кн. Льва улаштовує 6. ц. м. в кімнатах читальні „Просвіти" (вул. Крупярська 15) свято „Рідної Школи". На програму складається кольоспів артистки п. Стадникової, цитровий дует, діточі хори й деклямації, приділ премій в образах і бібліотеці, жертвованих на відбудову школи. Початок в год. 6. веч. Отсим запрошуємо все громадянство. За Старшину: **о. Дудкевич**, голова, **Олена Ріпплева**, секретарка. 783 1-1

— **Двократна конфіската „Діла".** Сьогоднішнє (247) число „Діла" підпало дворазовій конфіскаті. В год. 7. рано доручено понижче письмо: Prokuratura Sądu Okręgowego Karnego we Lwowie, Wiceprokurator rejonu V. L: 36/748/32 r. We Lwowie, dnia 5. listopada 1932. Do Pana Aleksandra Kostyka, redaktora odpowiedzialnego czasopisma p. t. „Diło" we Lwowie, ul. Rynek, l. 10. Zawiadamiam, że dnia 5. 11. 1932 r. zarządziłem tymczasową konfiskatę czasopisma p. t. „Diło" Nr. 247 z dnia 6. 11. 1932 r. z powodu artykułu poczynającego się w tytule od słów „Pomyłkowo", zawierającego cechy przestępstw z art. 170 k. k. (підпис нечиткий) wiceprok. rej. V. В год. 3. пополудні доручено ще слідуюче письмо: Lwowskie Starostwo Grodzkie. L. BP. 36/748 1932 r. We Lwowie, dnia 5. listopada 1932 r. Tymczasowa konf. czasop. „Diło" Nr. 247. z dnia 6. 11. 1932 r. Do Pana Aleksandra Kostyka, odpowiedzialnego red. czasopisma „Diło" we Lwowie, Rynek l. 10. Zawiadawiam, że dnia 5. 11. 1932 roku zarządziłem na zasadzie § 487. p. k. tymczasową konfiskatę czasopisma j. w. z powodu artykułu „Położennia «krainśkoho narodu» w Polszczi" od słów „teperiszni" do słów „twerdżeń", od słów „wkinci" do słów „powiti", od słów „a wkinci" do słów „nasełennia", od słów „ne choczemo" do słów „derżawy", od słów „poboiuwannia" do słów „szkilnyctwo", od słów „protyukraiński" do słów „regulamin", od słów „Pacyfikacja" do słów „prytokamy", od słów „pry pomoczi" do słów „nasełennia" oraz słowa „wyjimkowi zakony" i słów „za nezałeżne" do słów „istnuwannia" zawierającego cechy przestępstw z art. 93. § 1, 127, oraz 170 k. k. Za Lw. Starostę Grodzkiego: Dr. Bechmetiuk.

— **Посвячення площі під будову церкви у Знесінні Новім.** Пригадуємо, що посвячення площі під будову церкви у Знесінні Новім відбудеться в неділю 6. ц.м. після богослуження.

— **В опері Гунода „Фавст"**, що йде у великому театрі нині 6. ц. м. в 3. год. пополудні, співатиме партію Ґрети п-і Марія Сокіл, а партію Фавста поділено: старого співатиме д-р Василь Тисяк, молодого — п. Вронський. Партію Мефіста співає п. Ужейко.

— **Панахида над могилою Маркіяна Шашкевича.** Заходом Т-ва „Читальня українських студентів богословії ім. М. Шашкевича" відправиться 7. листопада ц. р. на Личаківському цвинтарі над могилою о. М. Шашкевича в год. 15.30 панахида, на яку запрошує наше Вп. Громадянство — **Виділ.**

— **Арештування.** В ночі з 4. на 5. XI. арештовано у Вільхівці коло Бібрки студ. Володимира Ґабрусевича. Причина невідома. Арештований перебуває в поліц. арешті у Бібрці.

— **Обнижка процентових ставок.** В найближчому часі появиться розпорядок міністра скарбу, що встановляє нову максимальну процентову ставку від позичок і вкладів у всіх банках і фінансових та публичних установах. Максимальну процентову ставку від позичок устійнено на 9 і пів проц. річно. В порівнанні з дотеперішніми ставками це означує знижку на півтора проц.

— **Почтові впливи зменшилися.** На основі останніх обчислень впливи з почтових оплат за першу половину цього року виносили 85 міл. 949 тисяч зол. В порівнанні з тим самим часом минулого бюджетового року впливи зменшилися на 13.2 проц.

— **Зловживання на почті.** У Львові арештували почтового урядовця Маріяна Конарського за обманство. В серпні ц. р. він загостив на кілька днів до свого приятеля Людвика Ґаврона, управителя почтового уряду в Дублянах. Користуючи з неприсутности Ґаврона, він украв книжочку почтової щадниці на 1 зол., дописав до одинки 350 і вибрав з почтової каси 1350 зол. Опісля затягнув все до книжок, так що Ґаврон не завважав обманства. Аж варшавська централя викрила цілє зловживання наслідком чого Конарський опинився у слідчому арешті.

— **Страшний вибух ґазу.** При вулиці Жовківській ч. 73. у Львові запроваджували ґазові рури. Рури в мешканні Шпріцерів контролював 19-літн. монтер Карло Чиж — горіючою свічкою. При цьому наступив вибух ґазу. Ціла хата затряслася, з усіх вікон вилетіли шиби, обстановку зовсім здемолювало. У двох сусідніх мешканнях потріскали стіни. На Шпріцеровій запалилося волосся, ціла їх хата станула в вогні. Шпріцерова, вся в вогні, кинулася рятувати діти, що лежали в горіючих ліжках. Вдалося їй винести їх. Заалярмована пожежна сторожа вгасила вогонь. Виявилося, що троє дітей Шпріцерової, вона сама й монтер Чиж попарені полумям. Одного сина та виновника вибуху ґазу забрали до шпиталю. 40-літній батько, що був підчас вибуху в місті, як довідався про вибух, посивів майже зовсім протягом непілої години.

— **За підпал.** Перед трибуналом присяглих суддів у Львові станули Іван Баховський, господар з Керниці пов. Городок Яг., та його жінка Олена, під замітом підпалу. Була це вже друга розправа проти них, бо першу відложили, щоб розсліднти умовий стан обвинуваченої. Акт обвинувачення закинув Баховській, що підпалила загороду своєї сусідки Еви Воробець, щоби вогонь перекинувся опісля на дім її брата Михайла Блащака, якого вона ненавиділа за те, що в спадщині по своїй мамі дістав більше від неї. Блаховський намовив жінку до підпалу і дав їй пальний матеріял. Розправа скінчилася засудженням Баховської на 18 місяців вязниці з припиненням кари на три роки і Блаховського на три роки вязниці.

— **Самогубства.** При вул. Галицькій ч. 10 у Львові скочила з першого поверху на подвіря 16-літна Яніна Когутівна і поломила собі обі ноги, причому тяжко потовклася на цілому тілі. Причиною задуманого самогубства була мабуть любовна невдача. — В Зимній Воді пов. Львів отруївся 29-літн. робітник Тадей Зелькер, не могучи найти собі праці. — На вул. Мурарській у Львові найшли незнану молоду дівчину без життя. Стверджено, що вона отруїлася денатуратом.

— **Змарнувала гроші чоловіка.** Параньна Терешко в Монастирі пов. Ярослав повідомила поліцію, що якісь бандити напали на неї в лісі і відобрали гроші, які вона дістала від свого чоловіка із Франції. Однак поліційний розвідчик ствердив, що ніякого нападу й грабунку не було. Тоді Параньна сказала, що напад видумала, щоби не докучали їй люди, домагаючись позичок. Коли розвідчик і в те не повірив, вона признялася, що всі гроші стратила на забавах з любовниками.

— **Вбила свого чоловіка.** В Краснім пов. Калуш Марія Делейович підчас сварки з чоловіком побила його гачком по голові, а потому вхопила його за горло і задусила. Вбивницю арештовано.

— **Пожежа.** В Трускавці згоріла вілля „Софія". Вогонь вибух після півночі і був мабуть підложений.

— **Фальшівник грошей.** На основі стежних листів арештовано, як повідомляють із Вильна, якогось Ґрінбавма під замітом фальшування долярів і інших заграничних валют. Ґрінбавма арештували коло села Михнево на відтинку Заневича. Мав при собі значну суму заграничних валют і фальшивий пашпорт на назвище купця Наймана.

— **Кандидат до нагороди Нобля.** Шведська преса повідомляє, що російський письменник Дмитро Мережковський є найповажнішим кандидатом до літературної нагороди Нобля, яка буде призначена в найближчому тижні.

— **Податок за могили.** Льондонська преса повідомляє, що англійці, які мають членів рідні похоронених на території СРСР, дістають офіціяльне повідомлення від радянської влади, щоби до означеного речинця заплатити податок за могили цих кревняків. Інакше „могила перейде на власність держави" себто зможе бути зрівнана з землею. Податок за могили це один із нових засобів добути з чужини гроші.

— **Великий обманець.** Париський карний суд розглядав справу турка Керіма Бекса, а походження рос. горожанина, що подав себе за князя Солтанова, нібито власника копалень нафти в Баку. Бекс був уже 14 разів караний за обманства на суму пів міліона франків.

— **Інтернаціонал на весь СРСР.** 7. ц. м. підчас маршу демонстрантів на Червоній Площі всі кольони та орхестри, після вистрілу з гармати заграють одночасно „Інтернаціонал". Мікрофони, поставлені на цій площі, передадуть цю музику на весь СРСР. і всі демонстранти на вулицях почнуть його співати.

— **Засудили на смерть двох поляків** Бруньона Поневича й Ол. Каспшака в Нюйорку. Вони вбили в грабіжницьких цілях свого вуйка.

— **Фільмові новини.** В Берліні висвітлюється тепер фільма нового типу. Є це злука найбільших потуг цього світа: фільми, спорту, радія і музики. Все в одному. Фільма зветься „Штріх дурх ді Рехнунг". З одного боку у глядача викликує напруження, як це буває на перегонах, а з другого подив для зручности артиста Рімана. Здавалося, що перегонова частина може дещо за довга. Але напруження від початку йде до самого кінця і мається враження, що сидиться не в кіні, а на дійсних перегонах. Другою фільмою є „Скампольо". Доля молодої міської дівчини, що серед життєвих труднощів не тратить охоти до життя. Виглядає все як в сні, розуміється для дівчини Скампольо. Музика за-

…сить гарна, але слова не дуже надаються, щоби перейти в нарід як народня пісня. Ще одну сенсацію переживає Берлін. Тепер висвітлюється фільма з життя природи під наголовком „Останній рай“. Виробив його звісний ловець Шомбурк дійсно в Африці. Останній рай показаний у всій своїй величі, несфальшований підробками в ателіє. Як видно, старий ловець переміняв рушницю на фільмовий апарат і замісць мертвих трофеїв привіз живі для тисячів чи може й сотень тисячів глядачів.

— **Ріжні вістки.** 50 бурмистрів французького департаменту Ер подались до димісії на знак протесту проти різкої знижки на хліб; коли парлямент не вирішить цієї справи негайно, треба сподіватись дальших димісій. — У побережжа Гренляндії пішов на дно данський пароплав „Сален“ із 10 моряками. — У японськім місті Коматцу згоріло 120 домів. — Англійський уряд офіціяльно подякував за поміч, яку дали японські старшини англ. горожанам пані Павлей і Чарльсові Коркрану, що попали у хунхузький полон. — На німецькім пароплаві „Штутгарт“, що приїхав до Ню-Йорку найшли схвану скриньку з морфіною вартости 50.000 дол. — Німецький посол у Спол. Державах вручив медалю Ґетого двом американцям: Еманулеві Баруховї, голові ам. Т-ва ім. Ґетого і проф. М. Мюррей-Батлерові.— Третій конгрес „наполеоністів“, що студіюють життя Наполеона і його добу призначений на травень 1933 р. у Парижі. — У Ню-Йорку помер 73-літній пяніст Артур Фрідгайм, улюблений учень Ліста.

— **Проф. д-р Константин Чехович** виголосить виклад у вівторок 8. ц. м. в год. 6. веч. у салі Т-ва „Українська Бесіда“ п. з. „Більшовизм, націоналізм і католицизм“. Гостям раді.

— **Концерт відомої нашої співачки Ольги Єнджейовської** відбудеться в понеділок 7. ц. м. в год. 8.15 вечором у великій салі Муз. Т-ва ім. М. Лисенка. В програмі пісні українських композиторів і оперові арії. Білети в ціні від 1—4 зол. в „Союзнім Базарі“, вул. Руська 20, вечором при касі.

— **На пресовий фонд „Діла“** зложили: п. Юл. Щуркова, Кольбушова зол. 2, п. Іванна Ґеринович, Залішани зол. 2.

З кіна.

КІНО АТЛЯНТІК: „БЛАКИТНА РАПСОДІЯ“.

Після „Чотирьох чортів“, прегарної фільми, в якій Джевіт Ґейнор і Чарльз Фарель захопили всіх своєю простотою та свіжістю, прийшла ціла низка любовних сентиментальних історій, що тільки ослаблювали славу цієї пари. „Блакитна рапсодія“ не змінює основного мотиву дотеперішніх пес цієї пари артистів, які шукають себе, закохані в собі, терплять від розставання і несміливости виявити своє почування. Зате ця фільма збагачена веселими сценами, що не полишають такого мелянхолійного настрою, інколи нудьгувато. Відомий комік Брендель вносить у неї приємну нотку. Ґейнор і Фарель уже не такі самотні, як досі. Участь російської рідні вплетена до акції досить зручно.

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

ГРИГОРІЙ ВЕЛИЧКО,

б. професор української гімназії у Львові і в Тернополі, голова Т-ва „Сільський Господар“ у Львові, автор кількох книжок на господарські теми, помер 1. жовтня 1932 р. у Москві. В. Й. П.

БІРЖА.

ДЕВІЗИ (ТРАНСКРИПЦІЇ).

Голяндія 3.58.90, Льондон 29.35, Нюйорк 8.911, Нюйорк кабель 8.916, Париж 35.06, 35.05, Прага 26.40, Швайцарія 172.00.

Долярові банкноти 8.89.15, Рубель золотий 4.59.59 Ґрам чистого золота 5.59.50. Девіза на Берлін 211.00. Німецька марка в прив. оборотах 211.00. Фунт стерлінґ 29.40

ЗБІЖЕ.

За 100 кґ. льоко надавча стація парітас 200 км. Ціни ринкові.

Пшениця двірська 24.25—24.75, пшениця збірна 22.75—23.25, жито одноцілє 15.50—16.00, жито збірне 14.50—14.75, ячмінь двірський одноцілий 13.25—14.00, ячмінь на мливо 11.50—12.00, овес 15.75—16.25, кукурудза краєва 14.50—15.00, бульба промислова 3.00—3.26

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 5. XI. 1932 р. за масло експортове та десерове пріма 2·80 зол., за літру молока 21—23 сот., літру сметани 0·90 зол., копу яєць 6·20—6·40 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Неділя, 6. XI. год. 3. попол. „Фавст“.
Неділя, 6. XI. год. 7.30 веч. „Так було й буде“ песа Рибіцького (премієра, ювілей Ванди Семашкової).
Понеділок, 7. XI. год. 7.30 веч. „Марія“ (Абон. 2).
Вівторок, 8. XI. год. 7.30 веч. „Тоска“.

Театр Ріжнородностей.

Неділя, 6. XI. год. 12. „Пінокіо“.
Неділя, 6. XI. год. 3.30 попол. „Бездомний лікар“ (Абон. 1).
Неділя, 6. XI. год. 7.30 веч. „Дивні люби“ (Містіґрі).
Понеділок, 7. XI. год. 7.30 веч. „Так було й буде“ (Абон. 3).

Концертове Бюро М. Тірка.

Вівторок, 8. листопада: V. Мистецький Концерт — Дрезденський Смичк. Квартет.

Кіна.

АПОЛЬО: „Маленька з Монпарнасу“ (Грація дель Ріо).
АТЛЯНТІК: „Блакитна рапсодія“ (Дж. Ґейнор, Чарлз Фарел).
КАСІНО: „Голос пустині“ (на осн. Оссендовського).
КОЛІСЕЙ: „Добра жінка“, ревія „Гумор кріпить“.
КОПЕРНИК: „Білява Венера“ (з Марленою Дітріх).
МАРУСЕНЬКА: „Білява Венера“ (з Марленою Дітріх).
МІРАЖ: „Усім вільно цілувати“ (Норма Ширер).
ОАЗА: „Буря над Закопаним“.
ПАЛЯС: „Ц. к. команда сердець“ (сценарій Рода Роди).
ПАН: „У сумерках великого міста“.
ПАСАЖ: „Перехресний вогонь“ і додатки.
ПРОМІНЬ: „Леґіон вулиці“ та ревія.
СТИЛЕВЕ: „Магараджева фаворита“.
УТІХА: „Марашу“.
ХИМЕРА: „Мовчазний ворог“, „Проклін роду мандаринів“ (Анна Мей Вонг).

Закордонне радіо.

Понеділок, 7. листопада 1932.

Лайпціґ (259,3) 12.00 Концерт, 14.45 „Демон“ оповідання, 19.00 Нар. музика, **Братислава** (278,8) 15.30 Віольончеля, 16.10 Оркестра, **Мілано** (331,4) 13.00 Муз. всячина, 20.30 „Ля Табаро“, „Джанні Шіккі“ оп. Пучінія, **Брно** (341,7) 19.20 „Паел, мадам“ оп. Камятія, **Льондон** (356,3) 18.15 Програма для дітей, 21.00 Концерт із Дебліна, 22.10 „Нірнберські співці“ оп. Ваґнера з Кавент. Гарден Опера, **Білгород** (430,4) 12.05, 16.30 Концерт, 20.00 Опера, **Прага** (487) 15.30 Фортепян, **Відень** (517,2) 11.30 Квартет, 17.00 Джез, спів, **Харків** (937,5) 10.00, 12.15, 15.00, 16.35, 24.00 Концерт, 19.00 Українська музика.

Вівторок, 8. листопада 1932.

Кеніґсберґ (217,1) 21.20 Бахів вечір, **Мор. Острава** (263,8) 15.30 Спів, **Братислава** (278,8) 17.45 Італ. арії та дуєти, 20.00 Симф. концерт, **Бресляв** (325) 16.10 Концерт, **Мілано** (331,4) 11.15 Музика, 20.30 „Каза мія, каза мія“ оп. Пієтрія, **Штутґарт** (360,6) 12.00, 17.00, 19.00 Концерт, 20.30 „Ганібаль“ траг. Ґрабе, **Гельсінґфорс** (368,1) 18.15 Карін Едер, спів, **Білгород** (430,4) 15.00 Пісні, 20.30 Концерт, **Стокгольм (435,4)** 20.20 Військова музика, 22.00 Солісти, **Рим** (441,2) 20.45 „Ля Веллова Шальтра“ лір. комедія Вольф-Ферарія, **Прага** (487) 15.30 Скрипка, **Відень** (517,2) 11.30, 12.00, 17.00 Концерт, 19.25 „Косі фан Туте“ оп. Моцарта, **Мінхен** (532,9) 12.00 Концерт, 20.15 „Дер Кореґідор“ оп. Вольфа, **Будапешт** (550,5) 18.30 Валькірія, оп. Вагнера, **Харків** (937,5) 10.00, 15.00, 16.35 Концерт, 17.30 Мист. трансм., 18.00 Трансм. з театру.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Понеділок, 7. листопада 1932.

11.40 Огляд преси, 11.58 Час, 12.10, 15.50 16.30 Грамофон, 13.20 Метеоор. комунікат, 15.40 Госп. комунікат, 16.00 Листи та програми, 16.15 Лекція фр. мови, 16.40 „Фр. війна за Польщу — Березина 1812“, 17.00 Фортепян, комунікат для плавби та рибалок, 17.35 Спів, Софія Пінінська, 18.00 Легка й танк. музика, Сільва рерум, 18.45 Всячина, Ґрамофон, 19.05 Рільн. скринька, 19.15 На овиді, 19.30 Прес. рад. денник, 19.45 Пляст. вістки, 20.00 Ірляндський концерт (трансм. з Дебліна), спорт. вісти, прес. рад. денник, 22.30, 23.00 Танк. музика, 22.55 Комунікати.

Вівторок, 8. листопада 1932.

9.45 Трансм. Богослуження з Волоської церкви у Львові, 11.40 Огляд преси, 11.58 Час, 12.10, 16.10 Грамофон, 13.20 Метеор. комунікат, 15.40 Господ. комунікат, 15.55 Комунікат т-ва фіз. виховання, 16.00 „Семко й Мошко“ для дітей, 16.15 „Позашк. заняття молоді“ відч. для вчителів, 16.30 Грамофон, Сільва рерум, 16.40 „Як повстає папіроска“, 17.00 Симф. концерт, 18.00 Легка музика, технічна скринька, 18.50 Всячина, грамофон, 19.10 „Історія льотерії в Польщі“, 19.20 „Хліборобські вістки“, 19.30 „Штутґартський Шопенів дневничок“, 19.45, 21.20 Прес. рад. денник, 20.00 Орхестра, спів, 21.15 Спорт. вістки, 21.25 Фортепян, 22.00 „Чомуж то Гіполит збанкротував?“ фейл., 22.15, 23.00 Танк. музика, 22.35 „Паганіні“ фейлет., 22.55 Комунікати.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

П. Д. зложив на Інвалідів і Захоронку по 5 зол., що разом робить суму десять золотих.

Подяка. Ненадійна та жорстоко-невмолима смерть забрала зпоміж нас нашого найдорожчого Батька і Мужа **о. Корнеля Левицького,** завідателя Ганівець, що по тяжкій недузі в розквіті свого юного життя покинув нас, полишаючи по собі безмежний біль та безмір одчаю в наших розірваних серцях. У нашому безмежному горю знайшли ми співчуття в широких колах його знайомих, його приятелів і співпрацьовників, що численно взяли участь у відпроваджені його на місце вічного супочинку, або що надіслали нам вислови свого співчуття, що для нас прибитих горем було цілющим підкріпленням. Щиро-сердечно дякуємо Преосв. Кир Іванові Лятишевському за достойну особисту участь у відправі і за ласкаво висказані слова співчуття. Просимо дуже приняти теж нашу подяку Впр. оо. крил. Лободича, д-ра Барана Бориславського, Горняткевича, Коновальця, Паливоду, Вальницького, Глібовицького, Мельничука, Ґеруса, Ісаїва, Гавацького, Савриша, дек. Медвіцького, Кудровича, Сваричевського, Ричаківського, Гошівського, Яціва, Білика, Німого, Чопея, Блозовського, Столяра, Пальчишина, Дзібія, Атаманюка, Соломку і Благого що своєю участю звеличали цей сумний обряд. Окремо наша подяка о. Мельничукові за сердешні прощальні слова в церкві, о. дек. Медвіцькому та о. кат. Чопеєві за прощання над могилою. Горячі та повні чуття слова о. кат. Чопея залишаться нам у душі ціле життя, бо так міг говорити лише той, що бодай хоч вчасти відчув у своїй душі наше горе. Вдячність наша також Вп. панам Корчинському та Терпилякові, що не жалували ані труду ані коштів та приїхали на похорон і своїми словами признання звеличали память Помершого. Найгорячіша наша подяка Вп. Панству Снігуровичам, що й на хвилину не опустили нас у нашому горю та зі всіх своїх сил помагали нам своїм трудом і ласкавою радою, горяча подяка д-рові Мулькевичеві і д-рові Шикеті, лікарям з Галича, за безінтересовну дбайливу опіку над хорим. Вкінці з глибини нашої зболілої душі дякуємо всім нашим кревним і знайомим, що в такий тяжкий для нас час про нас не забули. — Жінка діти і теща. 784 1—1

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10